

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **T. P.**, zastoupený JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem se sídlem Opletalova 4, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 7, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2012, č. j. MSMT-39388/2012-30, vedeném u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 57 A 73/2012, o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči soudcům specializovaných senátů ve věcech správního soudnictví Krajského soudu v Plzni,

t a k t o :

- I. Soudci Krajského soudu v Plzni JUDr. Jana Daňková, Mgr. Alexandr Krysl, Mgr. Miroslava Kašpírková, Mgr. Jaroslav Škopek, JUDr. Václav Roučka a Mgr. Ing. Veronika Baroňová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené Krajským soudem v Plzni pod sp. zn. 57 A 73/2012.
- II. Soudce Krajského soudu v Plzni JUDr. Petr Kuchynka **je vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 57 A 73/2012.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 27. 9. 2012 napadl žalobce u Krajského soudu v Plzni rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2012, č. j. MSMT-39388/2012-30. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Západočeské univerzity v Plzni ze dne 2. 4. 2012, č. j. ZCU 007975/2012, jímž byla zčásti odmítnuta žádost žalobce dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, kterou se žalobce domáhal sdělení informací o studiu JUDr. PhDr. I. S., Ph.D. na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni; ve zbytku byl žalobce odkázán na internetové stránky povinného subjektu.

V předmětné žalobě žalobce uvedl, že soudci Krajského soudu v Plzni mají k povinnému subjektu, tedy k Západočeské univerzitě v Plzni, velmi blízký vztah. Ten má být založen tím, že někteří soudci na jmenované univerzitě přednášejí, popř. tam mohli absolvovat své studium. Pro takto založený zvláštní poměr k věci mají vznikat důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti. Žalobce uvedl, že tyto pochybnosti by Nejvyšší správní

soud měl vyloučit tím, že v souladu s § 9 s. ř. s. rozhodne o přikázání věci jinému soudu. Zdejší soud posoudil danou námitku obsahově jako námitku podjatosti ve smyslu § 8 s. ř. s. (o otázce delegace věci jinému soudu přitom Nejvyšší správní soud rozhoduje samostatně pod sp. zn. Nad 123/2012).

K podané námitce se vyjádřili všichni soudci senátů 57 a 30 Krajského soudu v Plzni. JUDr. Jana Daňková a Mgr. Ing. Veronika Baroňová uvedly, že žádné studium na Západočeské univerzitě v Plzni neabsolvovaly a ani jinak tam nepůsobily, přičemž se podjatými pro zvláštní poměr k věci necítí. Mgr. Alexandr Krysl uvedl, že v letech 2007 až 2012 byl studentem doktorského studijního programu na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni, avšak není dán žádný objektivní důvod pro pochybnosti o jeho nepodjatosti. Mgr. Miroslava Kašpírková, Mgr. Jaroslav Škopek a JUDr. Václav Roučka uvedli, že k účastníkům řízení, jejich zástupcům ani povinnému subjektu nemají žádný vztah, který by odůvodňoval pochybnosti o jejich podjatosti. Naproti tomu JUDr. Petr Kuchynka se vyjádřil v tom smyslu, že je dán důvod pochybovat o jeho nepodjatosti, neboť je dlouholetým akademickým pracovníkem Západočeské univerzity v Plzni a s její právnickou fakultou má sjednaný pracovní poměr.

Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 s. ř. s., podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by soudce mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech (pokud byl by dán zájem soudce na výsledku věci). Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem (popř. je-li soudcův vztah k účastníkům, eventuelně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský), může jít také o vztah ekonomické závislosti.

Nejvyšší správní soud v souvislosti s výše uvedeným dále konstatuje, že nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce, objektivní naproti tomu svědčí o tom,

pokračování

zda soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti v tomto ohledu.

Po posouzení předmětné námitky podjatosti z obou uvedených hledisek dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že u soudců senátu 57 a 30 Krajského soudu v Plzni, vyjma JUDr. Petra Kuchynky, nejsou dány důvody pro pochybnost o jejich nepodjatosti. Žalobce ohledně možné podjatosti pouze obecně uvedl: *„Soudci tohoto soudu mají k povinnému subjektu velmi blízký vztah, někteří tam přednášejí, jiní tam své studium mohli absolvovat, vznikají důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti pro takto založený zvláštní poměr k věci.“* Z tohoto tvrzení ani ze zjištěných skutečností nevyplývá, že by byl dán přímý právní zájem dotčených soudců na věci, ani že by byl dán takový vztah k účastníkům řízení, jak byl vymezen výše. Nadto samotné případné studium u povinného subjektu, pokud s ním nejsou spojeny další kvalifikované skutečnosti, zpravidla nemůže založit důvodné pochybnosti o podjatosti soudce.

Jak již bylo zmíněno, takové skutečnosti nebyly, s výjimkou JUDr. Petra Kuchynky, u jmenovaných soudců zjištěny; tito soudci přitom v současné době nemají k Západočeské univerzitě v Plzni žádný přímý ani nepřímý vztah. Nelze tedy konstatovat, že by vztah uvedených soudců k dané věci, účastníkům či jejich zástupcům dosahoval takové povahy a intenzity, aby nebyli schopni nezávisle a nestranně rozhodnout (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008, č. j. Nao 76/2008 – 92). Rovněž subjektivní náhled jmenovaných soudců, jak vyplývá z jejich vyjádření, svědčí o tom, že se za podjaté v souzené věci nepovažují.

Výjimku v tomto smyslu ovšem představuje JUDr. Petr Kuchynka, který i subjektivně připouští, že jsou u něj dány důvody k pochybnosti o jeho nepodjatosti. JUDr. Kuchynka je také jediným z dotčených soudců, u něhož je možné uvažovat o jeho podjatosti z objektivního hlediska, které je v daném směru rozhodující [srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01 (N 98/23 Sb. NU 11)]. Vzhledem k jeho míře angažovanosti u povinného subjektu (akademický pracovník Západočeské univerzity v Plzni od roku 1991 a zaměstnanec dotčené fakulty, nikoli tedy např. jen externí vyučující) Nejvyšší správní soud rozhodl, že je JUDr. Petr Kuchynka z případného projednávání věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 57 A 73/2012 vyloučen (dle aktuálního rozvrhu práce je JUDr. Kuchynka členem zastupujícího senátu 30).

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že rozhodoval o podjatosti těch soudců správního úseku Krajského soudu v Plzni, kteří mohli ve věci rozhodovat dle rozvrhu práce aktuálního v době podání žaloby i v době rozhodování Nejvyššího správního soudu.

Na základě těchto skutečností Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu